

تغییرات بافت ریه و گلبول‌های سفید خون تحت اثر تولوئن

نویسندگان:

حمیدرضا عادل^۱، کبری زارع^{۲*}، نسیم نعیمی^۳، مریم علمدار^۴

- ۱- گروه زیست‌شناسی تکوینی، دانشگاه علوم و تحقیقات تهران، تهران، ایران
 ۲- گروه فیزیولوژی جانوری، دانشگاه علوم و تحقیقات تهران، تهران، ایران
 ۳- گروه زیست‌شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه سیستان و بلوچستان، زاهدان، ایران
 ۴- گروه زیست‌شناسی، دانشگاه پیشوا ورامین، ورامین، ایران

Pars Journal of Medical Sciences, Vol. 14, No.1, Spring 2016

چکیده:

مقدمه: تولوئن با فرمول شیمیایی C₇H₈، ترکیبی آروماتیک و جزئی از ساختار بنزین بوده که به‌عنوان حلال شیمیایی در صنایع مختلف استفاده می‌شود. این ماده اثرات نامطلوبی روی محیط‌زیست دارد. هدف مطالعه حاضر بررسی اثر تولوئن بر بافت ریه و خون بود.

روش کار: در این مطالعه ۳۰ سوسوموز نربالغ به سه گروه تقسیم شدند. گروه تیمار ۱ به مدت ۲۵ روز هر روز یک نوبت، مقدار ۱/۱ سی‌سی تولوئن به همراه سرم فیزیولوژیک با معیار ۱۷۰۰ mg/kg وزن و گروه تیمار ۲ مشابه گروه ۱ ولی با معیار ۱۰۰۰ mg/kg تولوئن دریافت کردند. گروه سوم به‌عنوان گروه‌شمار در نظر گرفته شد. پس از وزن‌کشی، پارامترهای موردنظر بافت ریه و خون با نرم‌افزار موتیک اندازه‌گیری و مطالعات میکروسکوپی و از طریق لام‌های تهیه‌شده انجام شد.

یافته‌ها: در گروه تیمار ۱، درصد نوتروفیل‌ها کاهش و تعداد لنفوسیت‌های دژنره و انواع دیگر گلبول‌های سفید افزایش یافت. بافت ریه در میانگین ضخامت دیواره برونش، قطر کلی برونشیول انتهایی، برونشیول تنفسی، ضخامت سپتای آلوئول و تعداد سلول‌های پنوموسیت‌های نوع ۲ افزایش و در پنوموسیت نوع ۱ کاهش نشان داد. در تمامی پارامترهای ذکر شده، ارتباط گروه ۱ با گروه ۲ و گروه‌شمار ارتباط دوگروه تیمار نسبت به یکدیگر معنادار بود (P < ۰/۰۵).

بحث و نتیجه‌گیری: تولوئن با تحریک مراکز خون‌ساز، باعث تغییر در تعداد و درصد انواع گلبول‌های سفید و افزایش در ضخامت و قطر پارامترهای ریوی، التهاب و تنگی آلوئولها، موجب ضعف سیستم تنفسی و کاهش عملکرد آن شد. این اثرات وابسته به دوز بود به‌نحوی که در عیار بالاتر تولوئن اثرات تخریبی بیشتری مشاهده شد.

واژگان کلیدی: تولوئن، هماتولوژی، ریه

Par J Med Sci 2016;14(1):27-37

مقدمه:

توسط صنایع شیمیایی وارد محیط‌زیست می‌شوند [۴]. تولوئن آلکیل بنزنی است که مقادیر بالای آن باعث مرگ یا بیهوشی در افرادی شود [۵]. نقطه ذوب این ماده ۹۵- درجه سلسیوس و نقطه جوش آن ۱۱۰/۶ درجه سلسیوس است. تولوئن اشتعال‌زا، بی‌رنگ، شفاف، فرار و معطراست و در دمای اتاق حالت مایع دارد [۲]. حلالیت این ماده در آب کم، اما در چربی‌ها زیاد است [۶].

نفت و زغال‌سنگ دو منبع بزرگ مواد آلیدر طبیعت هستند که ترکیبات آروماتیک مختلفی از آن‌ها به دست می‌آید [۱]. تولوئن با فرمول شیمیایی C₇H₈ از گروه هیدروکربن‌های آروماتیک است که به نام‌های متیل بنزن، فیل متان، تولوئن متاسید و متیل بنزول نیز معروف است [۲]. این ماده یکی از ترکیبات آروماتیک و سمی موجود در نفت است که به محیط‌زیست آسیب می‌رساند [۳]. طبق گزارش گرین وایر در سال ۱۹۹۵، تولوئن، متانول و آمونیاک سه ماده شیمیایی سمی هستند که به‌طور گسترده

* نویسنده مسئول، نشانی: تهران، انتهای بلوار اشرفی اصفهانی، حصارک پونک، دانشگاه علوم و تحقیقات تهران، دانشکده علوم پایه، گروه زیست‌شناسی

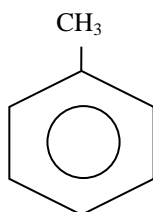
پست الکترونیک: kobra.zare@yahoo.com

تلفن تماس: ۰۹۱۲۷۹۲۵۶۰۳

پذیرش: ۱۳۹۵/۲/۲۹

اصلاح: ۱۳۹۵/۱/۲۹

دریافت: ۱۳۹۴/۹/۱۴

شکل ۱: ساختمان شیمیایی تولوئن

گرانول‌های موجود در سیتوپلاسم به دو دسته گرانولوسیت‌های چند هسته‌ای و آگرانولوسیت تک‌هسته‌ای تقسیم می‌شوند. لکوسیتوز به افزایش تعداد گلبول‌های سفید خون محیطی گفته می‌شود که ناشی از فعالیت‌های شدید جسمانی، آنوکسی، آبستنی، زایمان و عوامل استرس‌زا است [۱۶]. لنفوسیتوز افزایش غیرطبیعی تعداد لنفوسیت‌ها است. در هنگام عفونت‌های ویروسی و واکنش‌های ایمنی و استرس‌زا، در خون محیطی لنفوسیت‌های غیرطبیعی و بزرگی با مورفولوژی غیرطبیعی با هسته نامشخص مشاهده می‌شوند. در هنگام مسمومیت نیز متورم شده و هسته و سیتوپلاسم آن‌ها تخریب می‌شود. نوتروفیل‌ها مهم‌ترین گلبول‌های سفید پلی مورفونوکلوئر بوده که قدرت تحرک و بیگانه‌خواری زیاد دارند [۱۷ و ۱۸].

دستگاه تنفس به دو ناحیه هدایتی و تنفسی تقسیم می‌شود. برونشیول‌های انتهایی، مجاری ظرفیتی هستند که به مجموعه‌های بزرگ آلوئولی منتهی می‌شوند و برونشیول تنفسی محل شروع تبادلات تنفسی هستند. مجاری آلوئولی و آلوئول‌ها هر دو توسط سلول‌های سنگفرشی آلوئولی نازک پوشیده شده‌اند. آلوئول‌ها کیسه‌های هوایی هستند که در جداره آن‌ها تبادلات گازی بین خون و هوا صورت می‌گیرد [۱۹]. به طور کلی، یک دیواره بین دو آلوئول قرار گرفته و دیواره بین آلوئولیا سپتا نامیده می‌شود که به صورت تیغه‌ای فضای داخل آلوئولی را در برمی‌گیرد و با مویرگ‌های خونیدر تماس است. سلول‌های پنوموسیت نوع ۱، سلول‌های نازکی هستند که سطح آلوئول‌ها را فرش می‌کنند و ۹۷٪ سلول‌ها را تشکیل می‌دهند. سلول‌های نوع ۲ که سلول‌های آلوئولی بزرگ یا سلول‌های دیواره‌ای نامیده می‌شوند، ۳٪ باقیمانده سطح آلوئولی را تشکیل می‌دهند [۲۰].

با توجه به موارد فوق و همچنین در تماس بودن با تولوئن در طیف وسیعی از افراد از جمله رنگ‌کارها، کارگران ساختمانی و کسانی که با فرآورده‌های نفتی سروکار دارند، لازم است تأثیر این ماده بیش‌تر بررسی شود. بدین منظور انجام مطالعه حاضر روی بافت ریه و خون درموش‌های نر Albino NMRI ضروری به نظر رسید.

تولوئن به همراه بنزن و گزین از افزودنی‌های بنزین است و ۱۵/۴٪ آن را تشکیل می‌دهد. این ماده به طور طبیعی در نفت خام وجود دارد و در فرایند تولید کک از ذغال سنگ حاصل می‌شود. تولوئن در ساختن رنگ‌ها، چسب‌ها، رنگ‌های آکریلیک، لاستیک، رزین، چسب هواپیما و دباغی چرم، براق‌کننده کفش، روغن مو و پوست، عطر، ضد یخ، ضد زنگ و پاک‌کننده‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرد [۷]. هنگام استفاده از ترکیبات حاوی تولوئن همچون رنگ‌ها، چسب‌ها، تینرهای رنگ، جلا دهنده‌ها و بنزین، تولوئن به راحتی وارد محیط شده، با هوای تنفسی انسان مخلوط می‌شود و می‌تواند وارد آب‌های سطحی و زیرزمینی شده، موجب آلودگی خاک شود [۸].

افراد و به خصوص کودکان ممکن است به روش‌های مختلفی از جمله بویدن چسب به طور عمدی یا تصادفی، آشامیدن آب آلوده، تنفس بخارهای مواد شیمیایی در مراکز صنعتی و کارگاه‌ها، تنفس بخار بنزین و فرآورده‌های آرایشی در معرض تولوئن و عوارض آن قرار گیرند. همچنین کسانی که با بنزین و سایر فرآورده‌های نفتی سروکار دارند و یا در داخل خانه با وسایل آرایشی مانند جلا دهنده‌های ناخن، رنگ‌ها، تینر، لکه پاک‌کن‌ها و... کار می‌کنند، ممکن است در مواجهه با این ماده قرار گیرند [۹]. در صورت ورود تولوئن به بدن، ۷۵٪ آن طی ۱۲ ساعت اول از بین می‌رود، ولی به خاطر حلالیت پایین آن در آب نمی‌تواند از طریق عرق، ادرار و مدفوع دفع شود [۱۰ و ۱۱].

تولوئن به مقدار کم، علائم خستگی، گیجی، کم شدن حافظه و اشتها و در غلظت‌های بالای آن در درازمدت آسیب‌های مغزی ایجاد می‌کند. استنشاق مداوم تولوئن باعث ایجاد آسیب‌های مغزی مشکلات بینایی، شنوایی، تکلم می‌شود و در مادران باردار به علت عبور از جفت به جنین، باعث ایجاد سندرم‌های مختلف از جمله میکروسفالی و تأخیر رشد می‌شود [۱۲ و ۱۳].

در ادامه برای بررسی تغییرات ناشی از تأثیر تولوئن به تشریح فیزیولوژی بافت خون و ریه پرداخته می‌شود. خون محیطی سیال است که در آن سلول‌های سفید و قرمزپلاکت‌ها قرار دارند. حدود ۵۵٪ حجم خون را پلاسما تشکیل می‌دهد [۱۴ و ۱۵]. گلبول‌های سفید بر اساس شکل هسته و نوع

روش کار:

این پژوهش تجربی روی ۳۰ سر موش نر نژاد Albino NMRI تهیه شده از انستیتو پاستور ایران انجام گرفت [۲۱]. موش‌ها در محدوده وزنی ۲۵ تا ۳۰ گرم و در شرایط آزمایشگاهی و وضعیت به شرح زیر قرار داشتند:

۱- نگهداری در قفسه‌های استیل به ابعاد $15 \times 30 \times 45$ سانتی‌متر،

۲- قرار داشتن آب و غذای کافی در دسترس تمام موش‌های گروه‌هشتم و دو گروه تیمار. غذای مورد نیاز موش‌ها از شرکت خوراک دام پارس تهران و آب مورد مصرف آن‌ها از آب شرب لوله‌کشی شهری تهیه شد،

۳- نظافت و ضد عفونی هفته‌ای یکبار قفس‌ها با مایعظرف‌شویی و الکل اتیلیک ۷۰٪ در ضمن هر روز غذاهای باقی‌مانده جمع‌آوری و مجدداً غذای تازه در دسترس موش‌ها قرار می‌گرفت،

۴- تأمین‌دای مناسب (22 ± 2 درجه سلسیوس). برای ثابت نگه‌داشتن دمای اتاق از گرم‌کن برقی و کولر آبی استفاده و دما توسط دماسنج جیوه‌ای اندازه‌گیری شد،

۵- دوره روشنایی - تاریکی به صورت ۱۲ ساعت روشنایی و ۱۲ ساعت تاریکی. منبع نور علاوه بر نور اتاق، لامپ مهتابی و زمان تابش آن از ساعت ۷ صبح تا ۷ بعدازظهر بود.

گروه‌های آزمایش: پیش از آغاز آزمایش‌ها، هر پنج موش در یک قفس و در شرایط کنترل شده از نظر دما و نور با دسترسی آزاد به آب و غذای در اتاق مخصوص حیوان‌ها به مدت یک هفته نگهداری شدند. حیوان‌ها به‌طور تصادفی به گروه‌های زیر تقسیم شدند:

۱- **گروه‌هشتم:** این گروه به مدت ۲۵ روز، هر روز یک نوبت مقدار ۱/سی‌سی سرم فیزیولوژی یک‌بکه صورت گاواژ دریافت کردند.

۲- **گروه تیمار ۱:** به موش‌های این گروه به مدت ۲۵ روز، هر روز یک نوبت مقدار ۱/سی‌سی تولوئن به همراه سرم فیزیولوژی یک (۰/۳۵/تولوئن + ۰/۶۵/سرم فیزیولوژی یک) با معیار ۱۷۰۰ mg/kg وزن موش خورنده شد.

۳- **گروه تیمار ۲:** این گروه به مدت ۲۵ روز، هر روز یک نوبت مقدار ۱/سی‌سی تولوئن به همراه سرم فیزیولوژی یک (۰/۳۵/تولوئن + ۰/۶۵/سرم فیزیولوژی یک) را با معیار ۱۰۰۰ mg/kg وزن موش دریافت کردند.

این مواد با سرنگ انسولین و نیدل گاواژ نمره ۲۰ خریداری شده از شرکت رازی راد ایرانیه روش گاواژ در ساعت مشخصی از روز وارد معده موش‌ها شد. در طول مدت تیمار، هر روز وزن موش‌ها اندازه‌گیری شد [۲۲].

در پایان دوره ۲۵ روزه، بعد از تشریح جانور، برای تعیین پارامترهای خونی به ترتیب مراحل خون‌گیری از دهلیز راست قلب و شمارش گلبول‌های سفید با کمک لام نئوبارانجام شد [۱۶ و ۲۲]. سپس برای بررسی‌های هیستولوژی از مقاطع ریه، بافت‌های ریه پس از مراحل مختلف پاساژ بافتی، فیکساسیون، آبگیری، شفاف‌سازی، آغشته سازی با پارافین، قالب‌گیری، برش گیری، ثابت کردن برش روی لام، رنگ‌آمیزی با هماتوکسیلین و اتوزین، آبگیری و شفاف‌سازی، چسباندن برچسب مورد بررسی میکروسکوپی قرار گرفتند تا تغییرات ساختاری آن‌ها مشخص شود. همچنین به کمک میکروسکوپ و لوپ مجهز به دوربین دیجیتال، عکس از بافت‌ها تهیه و سپس بخش‌های مورد نظر با استفاده از نرم‌افزار موتیک برحسب میکرومتر اندازه‌گیری شدند.

برای تحلیل داده‌های آماری حاصل از اندازه‌گیری قطر بخش‌های مختلف سیستم تنفسی از آزمون تحلیل واریانس یک‌طرفه برای گروه‌های شمو تیمار (تحت استرس تولوئن) و برای بررسی تفاوت‌های درون‌گروهی و مقایسه میانگین‌ها از آزمون تعقیبی توکی استفاده شد. نتایج به صورت $\text{Mean} \pm \text{SEM}$ ارائه شدند. $P < 0/05$ به عنوان سطح اختلاف معنادار آماری در نظر گرفته شد. برای رسم نمودارها از برنامه آماری اکسل و برای اندازه‌گیری ابعاد سلول‌ها از نرم‌افزار موتیک استفاده شد

یافته‌ها:

میانگین تعداد گلبول‌های سفید در موش‌های نردر دو گروه تیمار ۱ و ۲ به ترتیب ۳۸۰۰ و ۵۶۰۰ عدد در هر میلی‌متر مکعب خون بود، در حالی که در گروه شمو ۴۳۰۰ بود. به ترتیب گروه تیمار ۱ در مقایسه با گروه شمو، کاهش معنادار ۱۱/۶٪ و گروه تیمار ۲ افزایش معنادار ۳۰٪ مشاهده شد. آزمون تحلیل واریانس بین گروه تیمار ۲ و گروه تیمار ۱ نیز افزایش معناداری را نشان داد ($P < 0/05$) (نمودار ۱).

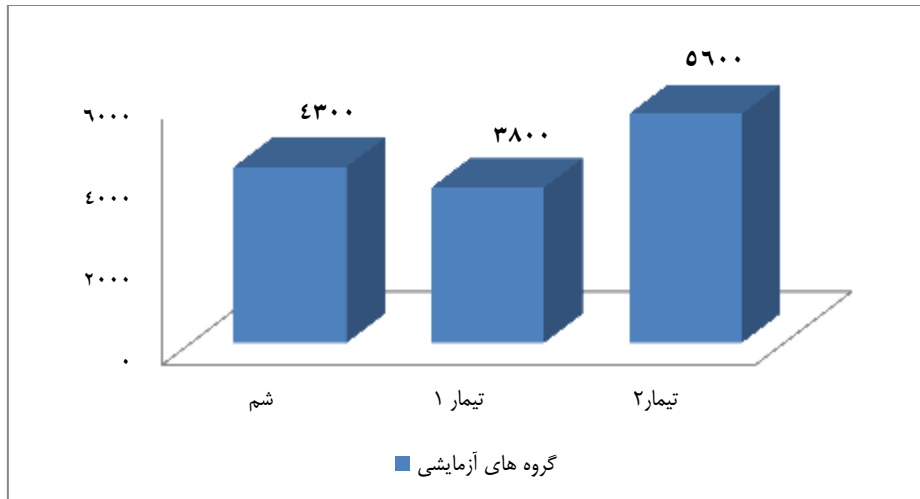
لنفوسیت‌های کوچک در خون موش‌های گروه شمو در حدود ۲۰٪ بود که در گروه‌های تیمار ۱ و ۲ به ترتیب به ۲۵٪ و ۳۲٪ رسید. لنفوسیت‌های متوسط نیز در گروه شمو ۳۰٪ و در گروه ۱ و ۲ به ترتیب به ۱۷٪ و ۲۳٪ رسید. لنفوسیت‌های درشت از میانگین ۲۰٪ در گروه ۱ به ۲۵٪ افزایش یافت و در گروه ۲، این میزان ۲۲٪ بود. در مورد لنفوسیت‌های دژنره در گروه شمو، میانگین ۷٪ و در گروه‌های ۱ و ۲ به ترتیب به ۲۰٪ و ۱۲٪ رسید. میانگین نوتروفیل در گروه شمو ۲۳٪ و در گروه‌های تیمار ۱ و ۲ به ترتیب ۸٪ و ۱۲٪ بود. ارتباط گروه ۱ با گروه ۲ و گروه شمو ارتباط دوگروه تیمار نسبت به یکدیگر معنادار بود ($P < 0/05$). (نمودار ۲)

درمقایسه با گروه‌شم افزایش معنادار و گروه تیمار ۲ در مقایسه با تیمار ۱ کاهش معناداری را نشان داد ($P < 0.05$). (نمودار ۳) میانگین کاهش تعداد سلول‌های پنوموسیت ۱ در گروه ۱ برابر با ۵۰٪ و در گروه ۲ ۱۶/۶۲٪ بود. در گروه‌های ۱ و ۲ مطالعات مقاطع بافتی ریوی مشخص کرد که میانگین متوسط تعداد پنوموسیت‌های نوع ۱ در یک آلئول در گروه‌های تیمار ۱ و تیمار ۲ نسبت به شم کاهش معنی‌داری و گروه تیمار ۲ نسبت به گروه تیمار ۱ افزایش معنی‌داری را نشان داد. ($P < 0.05$)

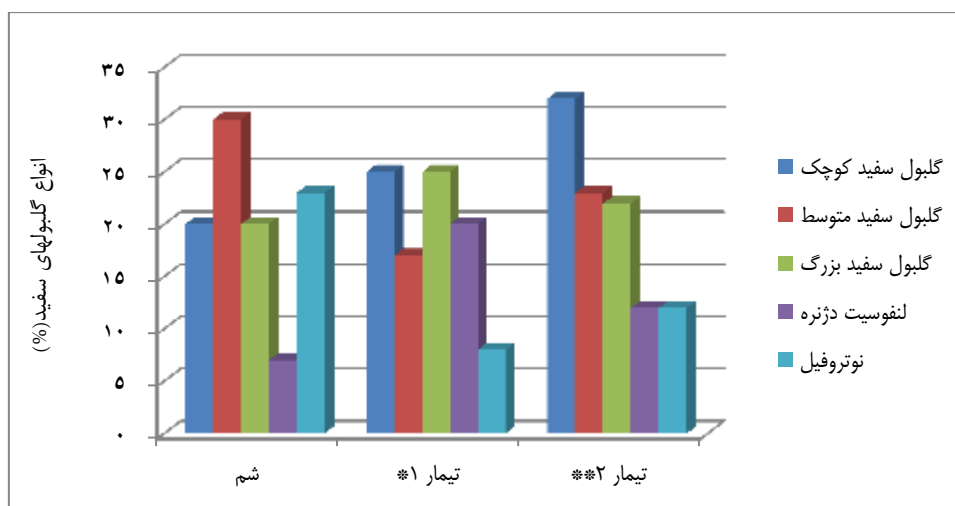
برخلاف سلول‌های نوع ۱، سلول‌های نوع ۲ افزایش یافته که به طور متوسط در گروه ۱ ۱۲۰۰٪ و در گروه ۲ ۲۷۵٪ بود. میانگین متوسط تعداد پنوموسیت‌های نوع ۲ در یک آلئول در گروه‌های تیمار ۱ و تیمار ۲ نسبت به شم افزایش معنی‌داری و گروه تیمار ۲ نسبت به تیمار ۱ کاهش معنی‌داری را نشان داد. ($P < 0.05$) (نمودار ۴)

تغییرات انواع لنفوسیت‌ها، نوتروفیل‌ها و دژنره شدن آن‌ها در گروه‌های تیمار ۱ و ۲ در مقایسه با گروه‌شم رامی‌توان در شکل‌های ۲ مشاهده کرد.

بررسی‌ها نشان داد که ضخامت دیواره برونش با ۷/۳٪ افزایش در گروه تیمار ۱ و ۲/۷٪ در گروه تیمار ۲ همراه است. قطر داخلی برونشیول انتهایی در نمونه‌های گروه ۱ به ۳۰/۷٪ و در گروه ۲ به ۱۴/۱٪ افزایش یافت. قطر برونشیول تنفسی نیز در گروه ۱ به مقدار ۳۵/۴٪ و در تیمار گروه ۲ برابر با ۱۱/۵٪ تغییرات افزایشی نشان داد. ضخامت سپتا در هر دو گروه تیمار ۱ و تیمار ۲ نسبت به شاهد افزایش معناداری و گروه تیمار ۲ نسبت به گروه تیمار ۱ کاهش معناداری داشت. میانگین این افزایش ضخامت در گروه تیمار ۱ برابر با ۲۴٪ و در گروه تیمار ۲ برابر با ۷/۶٪ بود. در بررسی چهار پارامتر ذکر شده بافت ریه، گروه‌های تیمار ۱ و ۲

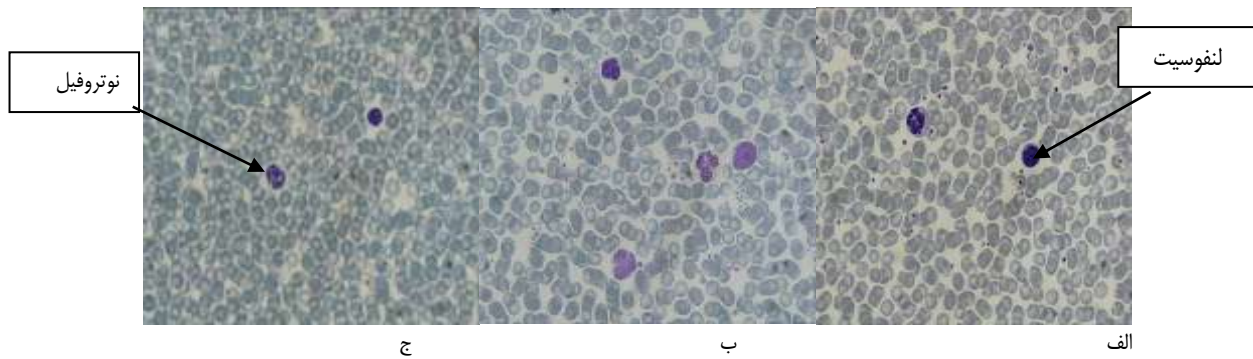

نمودار ۱: مقایسه میانگین تعداد گلبول‌های سفید در گروه‌های شم و تیمار ۱ و ۲ ($P < 0.05$)

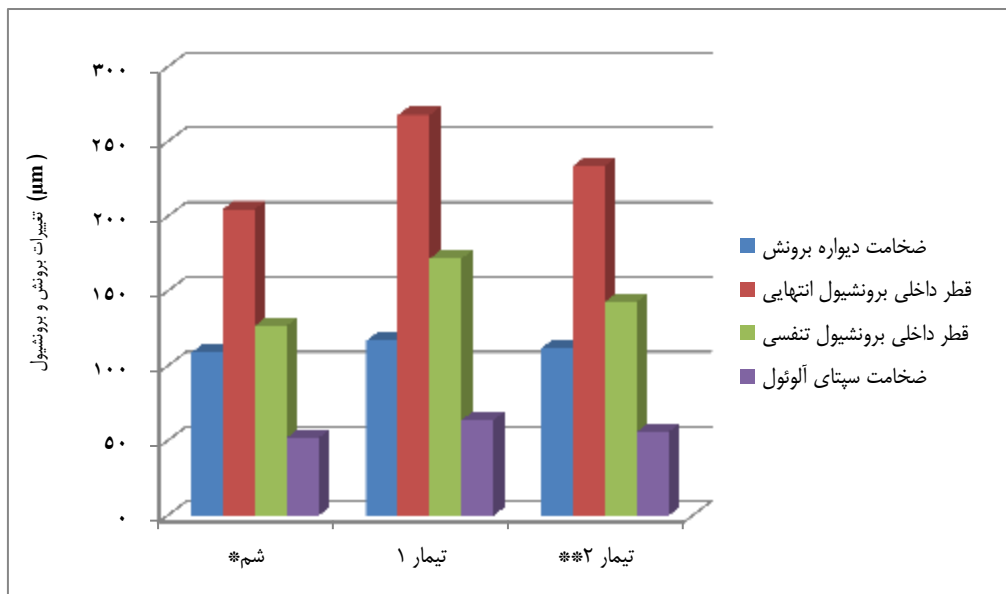

نمودار ۲: مقایسه درصد انواع گلبول‌های سفید در گروه‌های شم و تیمار ۱ و ۲

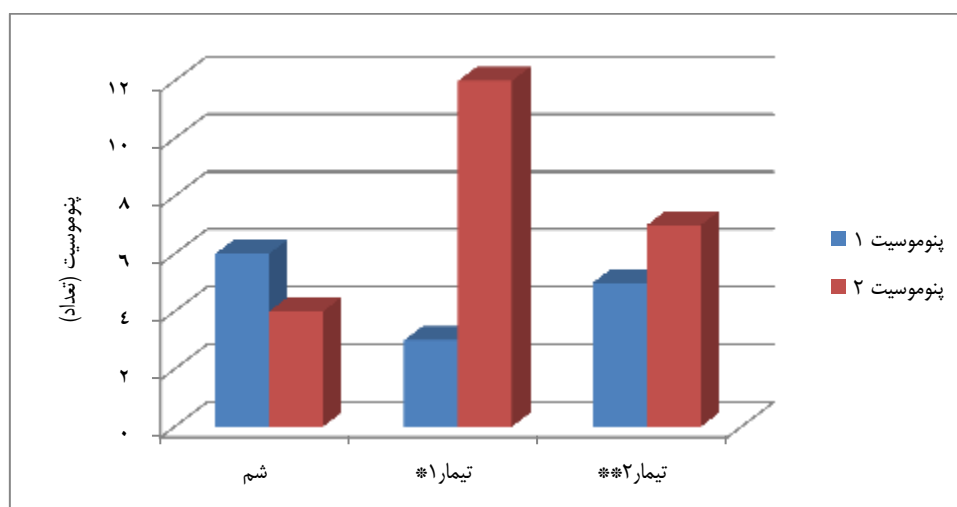
علامت (*) نشان‌دهنده اختلاف معنادار ($P < 0.05$) بین گروه تیمار ۱ با گروه‌های شم و تیمار ۲
 علامت (**) نشان‌دهنده اختلاف معنادار ($P < 0.05$) بین گروه‌های تیمار (۲، ۱)

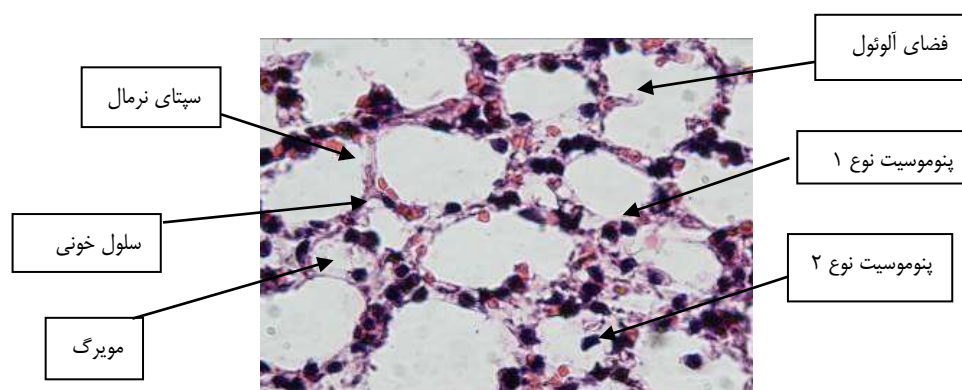
شکل ۲: مقایسه لنفوسیت‌ها و نوتروفیل در الف) گروه هشتم، ب) گروه تیمار ۱، ج) گروه تیمار ۲ (×۱۰۰۰)

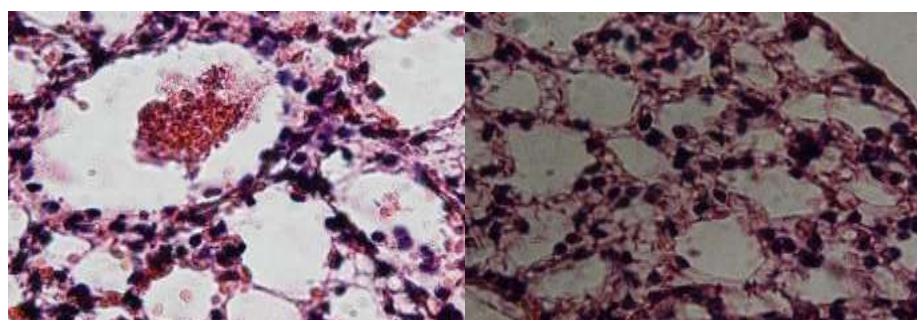
نمودار ۳: مقایسه میانگین ضخامت دیواره برونش، قطر کلی برونش‌های انتهایی و برونش‌های تنفسی و ضخامت سپتای آلئول در گروه‌های شم و تیمار ۱ و ۲ علامت (*) نشان‌دهنده افزایش معنادار ($P < 0.05$) بین گروه‌های تیمار ۱ و ۲ با گروه شم علامت (**) نشان‌دهنده کاهش معنادار ($P < 0.05$) در گروه تیمار ۲ با ۱

نمودار ۴: مقایسه میانگین تعداد سلول‌های پنوموسیت نوع ۱ و ۲ در یک آلئول در گروه‌های شم و تیمار ۱ و ۲ علامت (*) نشان‌دهنده اختلاف معنادار ($P < 0.05$) بین گروه‌های تیمار ۱ و ۲ با گروه شم علامت (**) نشان‌دهنده اختلاف معنادار ($P < 0.05$) بین گروه‌های تیمار ۱ با ۲ نکته: تغییرات در پنوموسیت های ۱ و ۲ مخالف یکدیگر بودند.

الف

بج

شکل ۲: تغییرات ساختار آلوئول‌ها در ریه موش‌های الف (گروه ششم، ب) گروه تیمار ۱ (ج) گروه تیمار ۲ (۱۰۰۰×)

جدول ۱: میانگین تغییرات پارامترهای بافت ریه (Mean±SEM) در گروه ششم، گروه‌های تیمار ۱ و ۲

تعداد	گروه تیمار ۲ (تولون ۱۰۰۰ mg/kg) Mean±SEM	گروه تیمار ۱ (تولون ۱۷۰۰ mg/kg) Mean±SEM	گروه ششم Mean±SEM	نمونه	پارامترهای
۴۵	**۱۱۲±۲/۶۰	*۱۱۷/۹±۲/۶۰	۱۰۹/۷±۲/۲۱	ضخامت دیواره‌ای برونش (μm)	
۵۰	**۲۳۴/۵±۳/۰۲۷	*۲۶۸/۵±۳/۰۲۷	۲۰۵/۵±۳/۰۲۷	قطر کلی برونشیول انتهایی (μm)	
۴۰	**۱۴۳/۱±۲/۵۱	*۱۷۲/۴±۲/۳۱	۱۲۷/۵±۳/۰۲۷	قطر کلی برونشیول تنفسی (μm)	
۴۵	**۵۶/۵۷±۰/۲۷	*۶۴/۶۲±۰/۲۸	۵۲/۴۳±۰/۱۷	ضخامت سبتهای آلوئولی (μm)	
۳۵	**۵/۴±۰/۱۸	*۳/۶±۰/۲۵	۶/۵±۰/۲۳	تعداد سلول‌های پنوموسیت نوع ۱	
۴۰	**۷/۶±۰/۱۶	*۱۲/۴±۰/۱۸	۴/۶±۰/۰۵۴	تعداد سلول‌های پنوموسیت نوع ۲	

علامت (*) نشان‌دهنده اختلاف معنادار ($P < 0.05$) بین گروه‌های تیمار (۱ و ششم) و گروه تیمار ۲ است.

علامت (**) نشان‌دهنده اختلاف معنادار ($P < 0.05$) بین گروه‌های تیمار (۱، ۲) و گروه ششم است.

بویایی درموش‌های آزمایشگاهی مطالعه شده است [۲۳]. تحقیقات نشان داده است که مقدار ۱۰۰ ppm تولون بی‌خطر، ۱۵۰ ppm برای مدت زمان ۸ ساعت قابل قبول و مقدار ۲۰۰ ppm برای زندگی و سلامت خطرناک است. مقدار کم تولون باعث ایجاد علائمی مانند خستگی، گیجی، ضعف، تشنگی، کم شدن حافظه و اشتها می‌شود. البته این علائم موقتی است و با دور شدن از منبع حاوی تولون رفع می‌شوند [۲۴]. اگر مادران باردار در هنگام حاملگی در معرض تولون قرار گیرند

بحث:

تولون ماده‌ای است که به آسانی از طریق دستگاه گوارش، تنفس و به مقدار کمتر از پوست جذب شده و در کبد متابولیزه و در اندام‌های چربی‌دار، سیستم عصبی، مایع مغزی نخاعی و خون وارد می‌شود. در انسان تولون جذب شده از طریق ادرار به اشکال مختلف از قبیل اسید هیپوریک و گلوکوکورونید دفع می‌شود. علائم ناشی از تماس با تولون شامل سوزش چشم، آبریزش بینی، ضعف رفلکس‌های عصبی و عضلانی است. همچنین تحلیل حس

پوستیمی‌شود [۱۲]. مقادیر مختلف تولوئن تأثیرات متفاوتی روی انسان دارد. برای مثال، افرادی که در معرض 200 mg/kg تولوئن قرار بگیرند دچار تحریک چشم و ریزش اشک و سرخوشی و افرادی که در معرض مقدار 600 mg/kg تولوئن باشند، دچار تهوع خستگی و ضعف و همچنین خواب آلودگی و عدم تعادل می‌شوند [۳۲].

در پژوهش حاضر، پارامترهای مختلف بافت ریه در گروه‌های تیمار ۱ و ۲ با افزایش یا کاهش معنادار نسبت به گروه‌های یا بایکدیگر معرف اثر مضر تولوئن است. در بررسی اثر تولوئن در ایجاد آسم شغلی توسط طوط و همکاران مشخص شد تولوئن در غلظت‌های بالاتر از 20 ppm باعث افت عملکرد ریه در حدود ۱ تا ۵٪ افزایش ضخامت بخش‌های مختلف برونش و آلوئول می‌شود [۳۳]. در این پژوهش نیز با افزایش هوای موجود در مجاری برونش‌ها، دیواره برونش نیز ضخیم شده و این افزایش می‌تواند نشانه‌ای از کاهش خاصیت کشسانی و سخت‌دیواره‌ای باشد که در نتیجه تغییر قطر مجاری تنفسی در ریه در هنگام دم و بازدم مشکل‌ساز می‌شود.

انتها برونش‌ها به مجاری برونشیول انتهایی، تنفسی و آلوئولها ختم می‌شوند که در این مجاری به مقدار اندکی تبادلات گازی صورت می‌گیرد و این روتنظیم هوای دمی و بازدمی در آلوئولها در این برونشیولها اهمیت دارد. در مطالعه حاضر مشاهده شد که قطر برونشیولهای تنفسی در گروه‌های تیمار به علت تنگ بودن آلوئولها افزایش زیادی پیدا کرده است. با توجه به این که در این مجاری حبس هوایی صورت می‌گیرد، می‌توان انتظار داشت به دلیل ضخیم بودن دیواره و تنگی آلوئولها تبادلات گازی کمتر شده و در نتیجه تبادلات هوایی بین برونشیولهای تنفسی و آلوئولها نیز کمتر شود.

افزایش التهاب و پرخون شدن مویرگ‌های اطراف آلوئولها از عواملی است که ضخامت سپتاز را یاد کرده و فضای داخل آلوئولی را پر ترشح می‌سازد، به طوری که ضخامت سپتا در برخی آلوئولها به طور نامنظم افزایش می‌یابد و باعث کاهش فضای داخلی آلوئولها می‌شود. مطالعات در دانشگاه تولان روی کارکنان واحد تولید تولوئن دی ایزوسیانات نشان داد این افراد با عملکرد ضعیف تنفسی، اثرات التهابی و غیرقابل برگشت و پاسخ‌های شدید آلرژیک دست‌به‌گریبان هستند [۳۵ و ۳۴].

در تحقیق حاضر نیز به نظر می‌رسد که التهاب خونی پارانشیم آلوئولی از عواملی بوده که انسجام طبیعی پارانشیم ریوی اطراف آلوئولها را ضعیف کرده است. ضعف تنفسی و کاهش فعالیت آلوئولی از نشانه‌های تنگ شدن آلوئولها و افزایش کشش سطحی آن‌ها است که به راحتی نمی‌توانند هوا را از برونشیولهای تنفسی بپذیرند. کاهش مساحت درونی آلوئولها و افزایش ضخامت

چون تولوئن به آسانی از جفت عبور می‌کند باعث ایجاد سندرم‌های مانند میکروسفالی، تولد نارس، تأخیر رشد، بد ریختی‌های سروسرورت در جنین می‌شود. همچنین استنشاق تولوئن موجب مسمومیت جنینی و تأخیر در رشد استخوان می‌شود [۲۶ و ۲۵]. کبد فرد تولوئن خورده، دارای بالاترین تراکم تولوئن است و بعد از آن مغز، قلب، خون، چربی، مایع مغزی نخاعی دارای مقادیر کمتری تولوئن هستند. قرار گرفتن در معرض 1500 ppm تولوئن در موش‌های صحرایی باعث ایجاد نقص در عملکرد کلیه و کبد می‌شود و در موش‌های نر اندازه نسبی کبد به طور قابل توجهی با مصرف مقدار 625 mg/kg تولوئن افزایش می‌یابد. در موش‌های ماده نیز با مصرف 1250 mg/kg افزایش قابل توجهی در وزن کبد ملاحظه خواهد شد. بلعیدن تولوئن حتی به مقدار کم (در حد 60 میلی‌گرم) بعد از 30 دقیقه باعث مرگ خواهد شد و علت آنورم کبد، پرخونی، خونریزی و نکروز توبولی تشخیص داده‌اند [۲۸ و ۲۷]. تماس با تولوئن در جانوران علائمی مانند تحریک چشم، تحریک دستگاه عصبی، تحریک پوستی، عدم تعادل، لرزش و غیره ایجاد می‌کند. در موش‌های صحرایی تماس کوتاه مدت با تولوئن به میزان 1250 mg/kg هماهنگی سیستم عصبی را کاهش می‌دهد. گربه‌ها نیز به دنبال قرار گرفتن در معرض تولوئن به میزان 7800 mg/kg به مدت 80 دقیقه دچار لرزش بدن شده و در نهایت احساس ضعف، خستگی و خواب آلودگی در آن‌ها ظاهر می‌شود [۲۹]. در یک بررسی که در آن به موش‌های صحرایی تولوئن به همراه روغن ذرت به مقادیر 5000 mg/kg - 2500 - 1250 - 625 - 312 به مدت 13 هفته و در هفته پنج روز خورنده شده بود، مشاهده شد تمام موش‌هایی که مقدار 5000 mg/kg مصرف کرده بودند در همان ابتدا از بین رفتند و 40% موش‌هایی که 2500 mg/kg مصرف کرده بودند نیز بعداً از بین رفتند و بقیه نیز دچار آسیب‌های جدی مانند تومورهای بدنی و ناهماهنگی حرکات شدند [۳۰]. همچنین در یک بررسی دیگر مشاهده شد موش‌های صحرایی که برای پنج هفته و هر هفته به مدت 12 ساعت در معرض 1200 ppm تولوئن قرار داشتند دچار آسیب‌های شنوایی برگشت‌ناپذیر شدند. در این آزمایش، موش‌های مسن صدمات شنوایی عمیق‌تری نسبت به موش‌های جوان نشان دادند. در آزمایش مشابهی نیز مصرف روزانه 620 mg/kg تولوئن توسط موش‌های صحرایی منجر به بروز صدمات شنوایی در آن‌ها شد [۳۱].

تماس با تولوئن در انسان باعث ضعف سیستم عصبی مرکزی، تحریک غشاءهای مخاطی، سرخوشی، توهم می‌شود و در صورت تماس با چشم آسیب‌های ناپایداری را در قرینه باعث می‌شود. همچنین تماس نسبتاً طولانی تولوئن با پوست باعث التهاب

و تعداد سلول‌های دیواره آلوئولها نیز باعث کاهش فضای داخل آلوئولیمی شود.

سلول‌های پنوموسیت نوع ۱ در گروه‌های تیمار ۱ و ۲ کاهش محسوس پیدا کردند که این خود می‌تواند ناشی از کاهش امکان تبادلات گازی بین سپتافضای داخل آلوئولها و مویرگ‌های خونی اطراف آن‌ها باشد. زیاد شدن این سلول‌ها در دیواره آلوئولها باعث تنگی و محدود شدن تبادلات گازی از جداره این سلول‌ها خواهد شد.

بر اساس نمودارهای شماره ۱ و ۲ که نشان‌دهنده افزایش تعداد لنفوسیت‌ها و سلول‌های دژنره در گلبول‌های سفید است، نتایج با تحقیقات دیگر همسو است. بررسی میانگین درصد ترکیب خونی سازنده گلبول‌های سفید شامل لنفوسیت‌های کوچک، متوسط، بزرگ، نوتروفیل دژنره و سلول‌های خونی مختلف دیگر می‌تواند به تأثیر استرسی تولوئن روی پارامترهای خون پی برد. به نظر می‌آید که تولوئن فعالیت مسیر خون‌سازی را از کانون هماتوپوئزی در زمینه تشکیل گلبول‌های سفید مهار می‌کند و کاهش مقدار لنفوسیت‌های متوسط و نوتروفیل‌ها معرف ضعف در سیستم دفاعی از نوع سلولی و بیگانه‌خواری است که در اغلب مسمومیت‌ها دیده می‌شود [۳۶]. در گسترش خون محیطی موش‌های تیمار، سلول‌های کم‌بیش استثنائی دیده شد. این سلول‌ها از نوع اجداد پیا پیش ساز هستند که معمولاً فرصت کافی برای تکامل پیدا نکرده، بالغ نشده‌اند و جزء لنفوبلاست، پرولنفوسیت، منوبلاست و پرومونسیت‌ها هستند. برخی از نوتروفیل‌های نابالغ به صورت تاندر سل و یا غیر سگمانته دیده می‌شوند که به صورت سلول‌های متنوع در هیستوگرام‌های مربوطه ظاهر شده‌اند [۳۷ و ۳۸].

سلول‌های اپیتلیال ریه به غلظت خاص 0.025 ppmv تولوئن پاسخ نشان می‌دهند. اثرات سمی اولیه با غلظت گلوکوتایون در ارتباط است، به طوری که پس از یک ساعت در معرض قرار گرفتن بافت ریه با این غلظت، DNA سلول آسیب‌دیده که با کاهش غلظت گلوکوتایون همراه است [۳۹].

در تحقیقات دیگری نیز اشاره شده است که تولوئن به صورت استنشاقی به راحتی از طریق ریه جذب شده و ۴۰ تا ۸۰ درصد الوئولهای ریه حفظ می‌شوند. این مقدار در حضور الکل، به دلیل اینکه حلالیت این ماده بسیار تشدید می‌شود، فقط ۱۰ درصد خواهد بود [۴۰]. همچنین میزان جذب با افزایش فعالیت بدنی افزایش می‌یابد و در نتیجه بین سطح تولوئن خون و میزان فعالیت فرد ارتباط وجود دارد [۴۱].

تولوئن بعد از جذب در ریه به اسید هیپوریک تجزیه می‌شود و در صد بسیار کمی از آن به کروزل تجزیه می‌شود که در حالت عادی در ادرار وجود ندارد، بنابراین وجود او-کروزل در ادرار تأییدی برقرار گرفتن در معرض تولوئن است [۴۲].

نتیجه گیری:

با توجه به اثرات مخرب و استرسی تولوئن و نبود پژوهش‌های کافی درباره اثرات آن روی پارامترهای بافت‌های مختلف از جمله ریه و خون، انجام تحقیق‌های بیش تر در این خصوص ضروری به نظر می‌رسد.

اثرات افزایشی و کاهشیت ولوترونی پارامترهای ذکر شده در موش نر Albino NMRI در پژوهش حاضر رامی‌توان با آزمایش‌های بیش‌تر به انسان نیز تعمیم داد. با توجه به اثرات مضر ترکیبات تولوئن و کاربرد زیاد آن در صنایع، تماس با این ماده در طولانی‌مدت صدمات جبران‌ناپذیری بر سلامت انسان‌ها داشته و از این رو بهتر است در این زمینه اقدامات زیر انجام شود.

- ۱- استفاده از ترکیباتی همراه با تولوئن جهت کاهش اثرات مضر آن،
- ۲- کمک به ایجاد طرحی سودمند برای مطالعات بیشتر سم‌شناسی،
- ۳- شناخت اختلالات ناشی از کار یا استنشاق و تأثیر روی بافت‌ها و اندام‌های مختلف،
- ۴- رعایت نکات ایمنی هنگام کار کردن با این ماده،
- ۵- اطلاع‌رسانی عمومی درباره مضرات این ماده و ارائه راه‌کارهایی برای کاهش عوارض ناشی از آن،
- ۶- انجام تحقیقات دیگر بر روی سایر اندام‌ها و بررسی تغییرات آن‌ها.

تشکر و قدردانی:

با تشکر از مسئولین آزمایشگاه رازی کرمانشاه که در تمام مراحل انجام کارهای آزمایشگاهی هماهنگی و همکاری لازم را انجام دادند.

تعارض منافع:

هیچگونه تعارض منافع در انجام این تحقیق وجود نداشته است.

References:

1. Button DK, Robertson BR. Effect of toluene exposure time and concentration on induction of high affinity values for toluene oxidation by bacteria of estuarine seawater samples. *Marine Ecology* 1985;26(3): 187-193.
2. Littlejohns JV, Daugulis AJ. Kinetics and interactions of BTEX compounds during degradation by a bacterial consortium, *Process Biochemistry* 2008; 43(12): 1068-1076.
3. Arafa MA. Biodegradation of some aromatic hydrocarbons (BTEXs) by a bacterial consortium isolated from polluted site in Saudi Arabia. *Pakistan J Biol Sci* 2003; 6 (17):1482-1486.
4. Adami G, Larese F, Venier M, et al. Penetration of benzene, toluene and xylenes contained in gasoline's through human abdominal skin in vitro. *Toxicol Vitro* 2006; 20(8):1321-1330
5. Bertinchamps F, Grégoire C, Gaigneaux EM. Systematic investigation supported transition metal oxide based formulations for the catalytic oxidative elimination of (chloro)-aromatics: Part I: Identification of the optimal main active phases and supports. *Applied Catalysis B: Environmental* 2006; 66:1-9.
6. Lee YL, Pai MC, Chen JH, et al. Central neurological abnormalities and multiple chemical sensitivity caused by chronic toluene exposure. *Occup Med* 2003; 53 (8):479-82.
7. Barbara J, Finlayson P, James NP. Tropospheric Air Pollution: Ozone, Airborne Toxics, Polycyclic Aromatic Hydrocarbons, and Particles, *Science* 1997; 276(5315): 1045 - 1051
8. Pall ML. Elevated nitric oxide/peroxynitrite theory of multiple chemical sensitivity: central role of N-methyl-D-aspartate receptors in the sensitivity mechanism. *Health Perspect* 2003; 11(1):1461-1464.
9. Pour Rajab R, Mosenn Harzandi A. Distribution of Benzen, Toluene, Xylene in pollutant sources International conference in environmental crisis and its solutions, kish island-iran 2013, 113-14 (persian)
10. Agency for Toxic Substances and Disease Registry. Toxicological Profile for Toluene. U.S. Public Health Service, U.S. Department of Health and Human Services, Atlanta, (ATSDR), GA 2000;41:127-65
11. Revilla A S, Pestana CR, Pardo-Andreu GL, et al. Potential toxicity of toluene and xylene evoked by mitochondrial uncoupling. *Toxicol In Vitro* 2007; 21(5): 782-788
12. Wood RW, Colotla VA. Biphasic changes in mouse motor activity during exposure to toluene. *Fundam Appl Toxicol* 1990;14 (2):6-14.
13. Pearson MA, Hoyme LH, Rimsza ME. Toluene embryopathy delineation of the phenotype and comparison with fetal alcohol syndrome. *Pediatr J* 1994;93:211-5
14. Thibodeau Gary A, Patton Kevin T, Anthony S. *Text Book of Anatomy and Physiology*. Seventeenth Edition Mosby, Saint Louis 1998;10(4):45-55
15. Martini F. *Fundamental of Anatomy and Physiology*, Prentice-Hall, London 2001
16. Rojhan MS. *Human Basic Histology*, 2010, Teheran. Published by Chehr, University of Tehran,
17. Hoffman R. *Hematology, Basic Principle and Practice*. Churchill. Livingstone, New York 1991.
18. Junqueira LC, Carneiro J, Kelley R O. *Basic Histology*. Appleton and Lange New York 2002
19. Berne RM, Levy MN. *Principles of Physiology*. Mosby, New York 1993.
20. Posty E. *Comparison Histological*, Publication of Tehran University 1995
21. Niosh L. *Manual of analytical methods*, 2nd ed. Cincinnati, Ohio, National Inst Occup Saf Health 1999;1(1):150-9.
22. Suckow M A, Danneman P, Brayton C. *The Laboratory Mouse*. London. CRC, 2001.
23. Von Euler M, Pham TM, Hillefors M, et al. Inhalation of low concentrations of toluene induces persistent effects on a learning retention task, beam-walk performance, and cerebro cortical size in the rat. *Exp Neurol* 2000;163:1-8.
24. Hjelm EW, Naslund PH, Wallén M. Influence of cigarette smoking on the toxicokinetics of toluene in humans. *J Toxicol Environ Health* 1988;25(2):155-63.
25. Gospe SM, Zhou SS. Prenatal exposure to toluene results in abnormal neurogenesis and migration in rat somatosensory cortex. *Pediatric Res* 2000;14:362-8.
26. Bowen SE, Hannigan JH. Developmental toxicity of prenatal exposure to toluene. *American Assoc Pharm Sci* 2006;8(2):E419-24
27. Lin HM, Liu CY, Jow GM, et al. Toluene disrupts synaptogenesis in cultured hippocampal neurons. *Toxicol Letters* 2009;18(2):90-6.
28. Murat A, Ufuk T, Erkan S, et al. The apoptotic effect of a high dose of toluene on liver tissue during the acute phase: an experimental study. *Toxicol Ind Health* 2012; 29(8): 728-736.
29. Shih HT, Yu CL, Wu MT, et al. Subclinical abnormalities in workers with continuous low level toluene exposure. *Toxicol Ind Health* 2011;27(8): 691-9.
30. Sahri M, Widajati N. Evaluation of Toluene Exposure in Workers at Industrial Area of Sidoarjo, Indonesia by Measurement of Urinary Hippuric Acid. *Asia Pacific J Med Toxicol* 2013;2(11):145-9
31. Deleu D, Hanssens Y. Cerebellar dysfunction in chronic toluene abuse: beneficial response to amantadine hydrochloride. *Clin Toxicol* 2000;13(2):37-41.
32. Kishi R, Harabuchi I, Katakura Y, et al. Neurobehavioral effects of chronic occupational exposure to organic solvents among Japanese industrial painters. *Environ Res* 1993;6(2):303-13.
33. Ott MG. Occupational asthma, lung function decrement, and toluene diisocyanate (TDI) exposure: a critical review of exposure-response relationships. *Appl Occup Environ Hyg* 2002;17(12):891-901.
34. Ott MG, Diller WF, Jolly AT. Respiratory effects of toluene diisocyanate in the workplace: a discussion of exposure-response relationships. *Crit Rev Toxicol* 2003;33(1):1-59.
35. Ott MG, Klees J, Poche S. Respiratory health surveillance in a toluene di-isocyanate production unit, 1967-97: clinical observations and lung function analyses. *Occup Environ Med* 2000; 57(1): 43-52.
36. Qu Q, Shore R, Li G, et al. Hematological changes among Chinese workers with a broad range of

- benzene exposure. American J Ind Medicine 2002; 42: 275-285.
37. Liu CS, Tsai JH, Kuo SW. Comparison of complete blood counts and urinary benzene metabolites after exposure to benzene. Mid Taiwan J Med 2000; 5(1): 235-242.
38. Schnatter A, Kerzic PJ, Zhou Y, et al. Peripheral blood effects in benzene-exposed workers. ChemBiol Interact 2010; 18: 174-181.
39. Pariselli F, Sacco MG, Ponti J, et al. Effects of toluene and benzene air mixtures on human lung cells (A549). Exp Toxicol Pathol 2009; 61(4): 381-6
40. Dossing M. Effect of ethanol, cimetidine, and propanol on toluene metabolism in man. Int Arch Occup Environ Health 1984; 5(4): 309-315.
41. Carlsson, A, Ljungquist E. Exposure to toluene: Concentration in subcutaneous adipose tissue, Scand. J Work Environ Health 1982; 6(2): 56-62.
42. Angerer J. Occupational chronic exposure to organic solvents: VII. Metabolism of toluene in man. Int Arch Occup. Environ Health 1979; 4(3): 6367.

The toxic effects of Toluene on the the lungs, and blood parameters in mice

Adeli Hamid Reza¹, Zare Kobra^{2*}, Naeimi Nasim³, Alamdar Maryam⁴

Received: 12/5/2015

Revised: 4/17/2016

Accepted: 5/18/2016

1. Dept of Developmental Biology, Faculty of Science, Branch of Science and Research of Tehran Azad University, Tehran, Iran
2. Dept of Animal Physiology, Faculty of Science, Branch of Science and Research of Tehran Azad University, Tehran, Iran
3. Dept of Biology, Faculty of Science, University of Sistan and Baluchestan, Zahedan, Iran
4. Dept of Biology, Pishva of the University of Varamin, Varamin, Iran

Pars Journal of Medical Sciences, Vol. 14, No.1, Spring 2016

Par J Med Sci 2016;14(1):27-37

Abstract

Introduction:

Toluene (C₇H₈), an aromatic constituent of petroleum, is mainly used as a chemical solvent in industry. Given the harmful effects of toluene on the environment, the present study aimed to investigate its effects on lungs and blood.

Material and Methods:

Thirty mature mice were randomly divided into three groups of treatment 1, treatment 2 and sham. Treatment group 1 and 2 received 0.1 ml toluene 1700 mg/kg bw, and 1000 mg/kg bw, respectively for 25 days. After weighting, lung tissue and blood parameters were studied macroscopically and microscopically using Mutic software.

Result:

The percentage of neutrophils reduced and the number of degenerated lymphocytes and other leukocytes increased in the treatment group 1. The mean thickness of bronchial walls, the overall diameter of terminal bronchioles, respiratory bronchioles, and the thickness of the alveolar septa improved in treatment group 2. Furthermore, pneumocytes type 1 increased and pneumocytes type 2 decreased. The difference between treatment group 1 and treatment group 2, and the difference between sham group and the treatment groups were significant for all the above-mentioned parameters ($P < 0.05$).

Conclusion:

Toluene changed the percentage of white blood cells, increases the thickness and diameter of lung parameters, caused inflammation and constriction of alveoli, and hence weakened respiratory system and reduced its performance. These effects are dose-dependent, so higher concentrations of toluene cause much more damage.

Keywords: Toluene, Hematology, Lung

* Corresponding author, Email: kobra.zare@yahoo.com